

til hvad som helst mellem himmel og jord, fremsætter et forslag, der er så vidtgående som det her, nemlig at man rent faktisk overlader det til den givne minister i det omfang, det skønnes nødvendigt, at samkøre de relevante registre. Jeg synes simpelt hen, at det er at gå for vidt, og det er efter min bedste overbevisning – og det er meget positivt sagt – et populistisk forslag, som jeg egentlig ikke tror at hr. Tom Behnke på nogen måde har grundet dybsindigt over.

Der skal ikke være tvivl om, at SF vil kæmpe imod det med næb og klør.

Bjørn Elmquist (RV):

Det er heller ikke et forslag til folketingsbeslutning, som Det Radikale Venstre kan støtte. Heri skal på ingen måde lægges, at vi hjælper dem, der gerne vil lave socialt bedrageri, og vi kan jo se i praksis – som justitsministeren også påpegede det i sit indlæg – at der rent faktisk er gennemført en række kontrolsamkøringer.

Efter finanslovforliget for 1995, og det fremgår også af finanslovforliget for 1996, har arbejdsministeren og socialministeren taget fat i disse ting.

For så vidt angår den model, der skal anvendes, mener vi også, at det konkret i de enkelte lovgivninger må bestemmes, at det er påkrævet. Vi vil ikke acceptere eller medvirke til en generel bemyndigelse, hvis det er dét, der ligger i forslaget foran os.

Søren Søndergaard (EL):

Måske til nogen overraskelse vil jeg meddele, at Enhedslisten også er imod svindel med offentlige midler, og det gælder selvfølgelig også svindel med dagpenge eller andre offentlige ydelser.

Men når det er sagt, mener vi også, at det foreliggende forslag fra Fremskridtspartiet ikke bare er uhensigtsmæssigt, men også unødvendigt, for ifølge det, vi har fået oplyst af Skatteministeriet, eksisterer der allerede i dag en lovgivning, der kan bruges til at komme det skitserede problem til livs.

Arbejdsgivere med flere end 20 ansatte skal allerede nu indberette deres A-indkomstudbetalinger, og for arbejdsgivere med færre end 20 ansatte træder denne ordning snart i kraft. Så her er der allerede en klar mulighed for, at skattemyndighederne med den gældende lov kan slå ned på misbrug.

Hvad angår udbetalinger af både dagpenge og bistandshjælp til den samme person, vil der også i dag være mulighed for at afsløre dette i

skattevæsenet. Heller ikke dér er der altså brug for en lovgivning; det gælder blot om at bruge de midler, som allerede eksisterer.

Ud over at forslaget altså er unødvendigt, er det efter vores opfattelse også uheldigt, fordi det indebærer endnu et skridt i retning af mere registersamkøring. Det er en udvikling, som Enhedslisten er betænkelig ved, for nu at sige det afdæmpet.

Som forslaget er fremsat, er det hensigten at pålægge regeringen at komme med et udspil til løsning af et problem, som hedder, at en forholdsvis lille del af modtagerne af dagpenge eller bistandshjælp enten har arbejde ved siden af eller trækker på både bistandshjælp og dagpenge. Dette problem har arbejdsministeren tidligere sagt at hun vil tage et initiativ til at komme til livs.

Det, at problemet er begrænset, gør, at vi mener, at det er nødvendigt at sætte sagen ind i de rette proportioner. Ud over at problemet altså kan løses ved hjælp af allerede eksisterende lovgivning, er det nødvendigt at sætte det ind i de rette proportioner, hvad forslaget desværre ikke gør. Det er nødvendigt at tage midler i brug, der svarer til problemets omfang.

De retningslinjer, som Fremskridtspartiet foreslår regeringen skal pålægges at løse problemet efter, vil efter vores opfattelse betyde endnu et skridt i retning af et mere uigennemskueligt system af registre, som den enkelte borger ikke har nogen jordisk chance for at overskue, og det er efter vores opfattelse en uacceptabel skadevirkning af noget, som forslagsstillerne selv erkender er et forholdsvis lille problem.

Lad så i øvrigt disse sidste bemærkninger også være vor indstilling til det udspil fra arbejdsministeren, som hun har annonceret, men som vi altså ikke mener at der er behov for.

Tom Behnke (FP):

Allerførst vil jeg gerne takke for de positive tilkendegivelser, der har været. Jeg vil også gerne takke for justitsministerens oplysning om, at arbejdsministeren allerede i denne samling vil fremsætte et forslag, som ministeren jo også havde lovet, og som det også rigtigt er blevet citeret, fremgår det af forslaget, at det i virkeligheden mest af alt er ment som en måde at holde arbejdsministeren fast på hendes løfte om at ville gøre noget ved det her område.

Vi har før set, at ministre har prøvet at ride en storm af ved at sige, at de nu ville gøre noget, og